

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА

від 21 березня 2018 р. № 200

Київ

**Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється
ступінь ризику від провадження господарської діяльності
у сфері охорони прав на сорти рослин та визначається
періодичність здійснення планових заходів державного
нагляду (контролю) Державною службою з питань
безпеки харчових продуктів та захисту споживачів**

Відповідно до [частини другої](#) статті 5 Закону України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності” Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері охорони прав на сорти рослин та визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Державною службою з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів, згідно з додатком.

2. Визнати таким, що втратив чинність, [пункт 1](#) постанови Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 р. № 1113 “Про затвердження критерію, за яким оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності, пов’язаної з використанням прав на сорти рослин, та визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю)” (Офіційний вісник України, 2011 р., № 84, ст. 3082).

Прем'єр-міністр України

В.ГРОЙСМАН

Інд. 75

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів
України
від 21 березня 2018 р. № 200

КРИТЕРІЇ,
за якими оцінюється ступінь ризику від провадження
господарської діяльності у сфері охорони прав на сорти
рослин та визначається періодичність здійснення
планових заходів державного нагляду (контролю)
Державною службою з питань безпеки харчових
продуктів та захисту споживачів

1. Критеріями, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності у сфері охорони прав на сорти рослин, є:

1) набуття та використання юридичними та фізичними особами прав інтелектуальної власності на сорти рослин згідно з вимогами законодавства з охорони прав на сорти рослин щодо:

майнових прав інтелектуальної власності на сорт рослин, засвідчених патентом на сорт рослин;

майнового права інтелектуальної власності на поширення сорту рослин, засвідченого свідоцтвом про державну реєстрацію сорту рослин;

особистого немайнового права інтелектуальної власності, засвідченого свідоцтвом про авторство на сорт рослин;

яких здійснюється виробництво, використання, зберігання, реалізація та розмноження у господарській діяльності;

2) проведення експертизи заявки на сорт рослин;

3) ввезення в Україну садивного матеріалу (насіння) незареєстрованих в Україні сортів рослин.

2. Відповідно до встановлених критеріїв суб'єкти господарювання належать до одного з трьох ступенів ризику - високого, середнього та незначного.

3. До суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику відносяться:

суб'єкти, які провадять господарську діяльність, пов'язану з використанням та поширенням сорту та його посадкового матеріалу (насіння) сорту, майнові права інтелектуальної власності якого засвідчені патентом та/або майнове право інтелектуальної власності на поширення якого засвідчене свідоцтвом про державну реєстрацію, з дотриманням законодавства у сфері охорони прав на сорти рослин;

суб'єкти, які провадять діяльність у сфері охорони прав на сорти рослин з проведення експертизи заявки на сорт рослин;

суб'єкти, які провадять господарську діяльність, пов'язану із ввезенням в Україну садивного матеріалу (насіння) незареєстрованих в Україні сортів рослин.

4. До суб'єктів господарювання із середнім ступенем ризику відносяться суб'єкти, які провадять господарську діяльність, є роботодавцями (замовниками) - власниками майнових прав та здійснюють виплату винагороди авторів (авторам) сортів рослин відповідно до законодавства у сфері охорони прав на сорти рослин.

5. До суб'єктів господарювання з незначним ступенем ризику відносяться суб'єкти, що не віднесені до суб'єктів господарювання з високим та середнім ступенем ризику.

6. У разі коли суб'єкт господарювання може бути віднесений одночасно до двох або більше ступенів ризику, такий суб'єкт господарювання відноситься до більш високого ступеня ризику.

7. Планові заходи державного нагляду (контролю) за діяльністю суб'єктів господарювання здійснюються з такою періодичністю:

з високим ступенем ризику - не частіше одного разу на два роки;

із середнім ступенем ризику - не частіше одного разу на три роки;

з незначним ступенем ризику - не частіше одного разу на п'ять років.

8. У разі коли за результатами планових та позапланових заходів державного нагляду (контролю) (за наявності) протягом останніх шести років для суб'єктів господарювання, які віднесені до середнього ступеня ризику, та протягом останніх десяти років для суб'єктів господарювання, які віднесені до незначного ступеня ризику, у суб'єкта господарювання не виявлено порушень вимог законодавства у сфері охорони прав на сорти рослин, наступний плановий захід державного нагляду (контролю) щодо такого суб'єкта господарювання

здійснюється не раніше ніж через період часу, встановлений для відповідного ступеня ризику, збільшений в 1,5 раза.

Якщо з дня прийняття такого рішення за результатами позапланових перевірок виявлено порушення суб'єктом господарювання вимог законодавства у відповідній сфері, наступний плановий захід державного нагляду (контролю) щодо такого суб'єкта господарювання здійснюється у наступному плановому періоді.